

РЕШЕНИЕ

№ 16361

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1216** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба /КЖ/ от Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Д., срещу Решение № 4777 от 01.11.2024 г., постановено по НАХД № 10112/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 - ти състав. С решението е отменен Електронен фиш № [ЕГН], с който на ЕТ „НИКИ - НИКОЛАЙ КОЛЕВ - СТЕФКА КОЛЕВА“, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 от същия закон.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1 НПК. Касаторът не е съгласен с изводите на съда за изтичане на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, като излага подробни доводи, че същите са неприложими в производството по издаване на ЕФ. Пзовава се на Тълкувателно решение /ТР/ № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС. По тези съображения се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - ЕТ „НИКИ - НИКОЛАЙ КОЛЕВ - СТЕФКА КОЛЕВА“, в отговор на КЖ и в писмена молба по хода на делото оспорва касационната жалба по подробно изложени съображения. Претендира присъждане на разноски съгласно представен списък (л. 29).

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на въззивното решение.

Административен съд - София-град, XVI - ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш № [ЕГН]. С последния на ЕТ „НИКИ - НИКОЛАЙ КОЛЕВ - СТЕФКА КОЛЕВА“ на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от същия закон.

Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за това, че на 15.02.2021 г. в 10:31 часа, ППС негова собственост – влекач с марка „СКАНИЯ Р560“, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с технически допустима максимална маса на състава 44000, се движило в [община], по път А-6 км 50+427, с посока „нарастващ километър“, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За товарния автомобил не била заплатена дължимата по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/ пътна такса, като за него нямало издадени валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство с № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП и регистрирано под № ВВС56742523341С6Е053011F160А74ЕС.

В ЕФ е указано, че независимо от наложената имуществена санкция наказаното дружество дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 ЗП съобразно категорията на притежаваното от дружеството ППС в размер на 133 лева, както и че при заплащане на компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП в размер на 750 лв., нарушителят може да се освободи от административнонаказателна отговорност.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ съставът на СРС е приел, че доколкото за нарушението извършено на 15.02.2021 г. ЕФ е издаден на 03.02.2023 г., то от значение за решаване на делото е единствено, че е изтекъл едногодишния давностен срок и е намерил, че е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 189, ал. 14 от ЗДвП. По тези съображения, подробно мотивирани в решението, СРС е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Решението е валидно, допустимо и правилно като краен резултат, при следните коригиращи мотиви:

Касационната инстанция не споделя изводите на СРС, че процесния ЕФ е издаден извън срока по чл. 34 от ЗАНН. Според ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т. д. № 1/2013 г., съкратеното производство за административнонаказателната отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. С оглед систематичното й място, разпоредба на чл. 34 от ЗАНН установява срокове за съставяне на актове за установяване на административния

нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по санкциониране на нарушение посредством издаването на електронните фишове. Относно формата, съдържанието, реквизитите и процедурата по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и спазването на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. След установяване и заснемане на нарушението следва да бъде съобразен единствено общият срок за административнонаказателно преследване от 4 години и 6 месеца, предвиден в чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, който в случая не е изтекъл.

Предвид гореизложеното следва изводът, че редът за съставяне на електронен фиш, представлява отклонение от общото правило за съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, поради което правилата, относно последните не се прилагат.

По съществото на правния спор:

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че за посочените в електронния фиш дата, час и пътен участък не е начислена и респективно- заплатена, дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, вкл. и чрез лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние или чрез закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, за съответното пътно превозно средство.

Независимо от това, съдът намира, че процесният ЕФ е незаконосъобразен, тъй като наложеното с него наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение, като в тази връзка следва да бъде съобразено и Решение от 21.11.2024 г. на Съда на Европейския съюз по дело C-61/2023 г. Според посоченото решение на СЕС чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27.09.2011 г. трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда наказание "глоба" или "имуществена санкция" във фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта ѝ, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на компенсаторна такса във фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДВП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Затова в случая следва да се направи извод, че предвиденото в Закона за движение по пътищата административно наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. В този смисъл са и решение по КНАХД № 5428/2024 г. на АССГ, решение по КНАХД №6213/2024 г. на АССГ, решение по КНАХД №11166/2024г. на АССГ и други.

По тези съображения, решението на СРС като краен резултат следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 650 лв. – платено в брой, съгласно договор за правна защита и съдействие от 03.02.2025 г. /л. 9/.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд

София-град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4777 от 01.11.2024 г., постановено по НАХД № 10112/2023 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 18 - ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕТ „НИКИ - НИКОЛАЙ КОЛЕВ - СТЕФКА КОЛЕВА“, ЕИК[ЕИК], сумата от 650 /шестстотин и петдесет/ лева – разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: